

det er ogsaa muligt, at den Dag vil komme, da det vil være det rette at flytte Postkontoret fra det gamle Sted Rude til Sandved. Imidlertid tror jeg ikke, at den Tid endnu er kommen.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (Anton Jensen) ankede over den Ordning, der finder Sted og altid har fundet Sted med Hensyn til Postanvisninger og Postoprævninger inden for det enkelte Postdistrikt. Ja, det ærede Medlem vil erindre, at denne Sag for ganske nylig var Genstand for Forhandling og Overvejelse her i Tinget, det ærede Medlem vil erindre, at Udvalget angaaende Portotakstloven i sin i dette Foraars afgivne Betænkning udtalte, at det forudsatte, at Ministeriet vilde administrativt iværksætte en Ordning, hvorefter Postanvisninger og Postoprævninger kunne benyttes i Lokaldistriktet, uden som nu at skulle passere et Nabodistrikt. Men det ærede Medlem vil ogsaa erindre, at efter de Ord, Ministeren for offentlige Arbejder derom udtalte, kunde det ikke ventes, at det var et Spørgsmaal, der let og hurtigt kunde ordnes og allerede kunde være i Orden nu. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse, hvad Ministeren den Gang, altsaa nu i Foraaret, udtalte derom: „Dette Spørgsmaal har været Genstand for Forhandling mellem Udvalget og mig, men jeg har derved maattet sige Udvalget, at det er umuligt for mig paa staaende Fod uden forudgaaende nøjere Undersøgelse at udtale mig om, hvorvidt en saadan Foranstaltning kan føres igennem. Det vil være nødvendigt at sikre sig, at der ikke bliver alt for let Adgang til Besvigelser, og om denne Foranstaltning kan lade sig iværksætte, er jeg derfor ikke i Øjeblikket i Stand til at sige“. Det ligger allerede i Anvisningernes Natur, som det ærede Medlem ogsaa bemærkede, at en saadan Anvisning maa kunne bogføres to Steder, og Beløbet som ind- og udbetalt maa kunne passere to forskellige Regnskaber. I modsat Fald er man, saa vidt man hidtil har kunnet skønne, udsat for Besvigelser. Imidlertid vil jeg nu inlede Forhandlinger med Revisionsdepartementet, der som Regnskabsautoritet maa have den afgørende Stemme i denne Sag, om der kan findes en Ordning, der giver den fornødne Betyggelse for Statens Interesser, naar en Postanvisning kun udveksles mellem et Posthus og et Brevsamlingssted, der ikke staar i Forbindelse med andre Postkontorer. Naar der hidtil ikke er taget fat paa dette vigtige Spørgsmaal,

endsige kommet til en Løsning deraf i de Maaneder, der ere hengaaede siden Posttakstloven, har det sine naturlige Grunde i, at de 3 ny Love for Postvæsenet have lagt saa stærkt Beslag paa Administrationen i den Tid, at der ikke har været Lejlighed til at arbejde ogsaa paa denne Sag. Naar det ærede Medlem henviser til, at noget saadant kan ske her i Kjøbenhavn, her kan man udveksle Postanvisninger fra det ene Brevsamlingssted til det andet, skyldes det ikke den Omstændighed, at man har villet give Kjøbenhavnerne noget, som man ikke har villet give andre. Den ganske naturlige Forklaring er, at man her har den fornødne Kontrol gennem Hovedpostanvisningskontoret, som alle Postanvisninger, der gaa fra det ene Brevsamlingssted til det andet, skulle passere.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 5te Valgkreds (L. Jensen) spurgte mig om min Stilling til en Kommission til Ædruelighedens Fremme eller en Afholdskommission. Det ærede Medlem udtalte Haabet om, at naar man nu igen kom til Ministeren med dette Andragende, vilde Ministeren mulig tage lidt bedre derimod, end Tilfældet var i Fjor. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har tænkt det netop, som det er sagt. Deri ligger der jo, at der skulde være taget daarligt imod denne Sag af Ministeren i Fjor. Men det er ingenlunde Tilfældet. Jeg erindrer om, at ved Finanslovens 1ste Behandling i Fjor blev der af den fungerende Indenrigsminister udtalt: „Jeg stiller mig saaledes til dette Spørgsmaal, at hvis der fra dette høje Tings Side, enten her i Salen eller fra Finansudvalget, skulde komme meget stærke Krav frem om en saadan Kommissions Nedsættelse, bør den nedsættes og søges nedsat ved Forhandling med begge Rigsdagens Ting“, og ved Finanslovens anden Behandling, da jeg selv fungerede, udtalte jeg: „Jeg vil bede de ærede Medlemmer være overbeviste om, at jeg har en levende Følelse af den store Betydning af det velsignelsesrige Arbejde, som Afholdsforeningerne og Afholdsorganisationerne i det hele udføre i vort Land.“ Jeg udtalte derefter: „Jeg slutter mig til den fungerende Indenrigsministers Udtalelse ved 1ste Behandling.“ Der kan altsaa ikke være nogen Grund til at klage over den Behandling, Andragerne fik i Fjor, hvad jeg heller ikke tror har været Meningen. Fremkommer der saadanne stærke Krav, vil jeg ogsaa forsøge Nedsættelse af en saadan Kommission og derom henvende mig til Rigsdagen. Men jeg skal ikke nægte, at